

Ikt. sz.: IUB-41/71-4/2021.

IUB-23/2021. sz. ülés
(IUB-92/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2021. december 7-én, kedden, 9 óra 08 perckor
az Országház Delegációs termében (főemelet 40.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	6
Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, tárca nélküli miniszter éves meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)	6
Dr. Semjén Zsolt expozéja	7
Kérdések	9
Dr. Semjén Zsolt válaszai	11
Soltész Miklós válasza	16
Hozzászólások, vélemények	17
Dr. Semjén Zsolt reagálása	18
A veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló T/17671. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	20
A nők érdekeinek hatékonyabb védelme érdekében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló T/17657. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	21
Dr. Gurmai Zita szóbeli kiegészítése	21
Határozathozatal	22
Az Isztambuli Egyezményhez való halaszthatatlan csatlakozásról szóló H/17651. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	22
Hohn Krisztina szóbeli kiegészítése	22
Határozathozatal	23
A kötelező erőszakkezelésről szóló T/17531. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről.)	23
Hohn Krisztina szóbeli kiegészítése	23
Határozathozatal	23
Az országgyűlési képviselők kötelező oltásáról szóló H/17578. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	23
Határozathozatal	24
Javaslat az alkohol ellenőrzés bevezetésére címmel benyújtott H/17604. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)	24
Székely Sándor szóbeli kiegészítése	24

<i>Határozathozatal</i>	24
<i>Egyebek</i>	25
<i>Az ülés berekesztése</i>	25

Napirendi javaslat

1. Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, tárca nélküli miniszter éves meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. A veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló törvényjavaslat (T/17671. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
Nemzetiségi napirendi pont!
3. Az Isztambuli Egyezményhez való halaszthatatlan csatlakozásról szóló határozati javaslat (H/17651. szám)
(Hohn Krisztina (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. A kötelező erőszakkezelésről szóló törvényjavaslat (T/17531. szám)
(Hohn Krisztina (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. A nők érdekeinek hatékonyabb védelme érdekében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/17657. szám)
(Dr. Gurmai Zita (MSZP), Tordai Bence (Párbeszéd) és Dr. Tóth Bertalan (MSZP) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
6. Az országgyűlési képviselők kötelező oltásáról szóló határozati javaslat (H/17578. szám)
(Bencsik János (független) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
7. Javaslat az alkohol ellenőrzés bevezetésére címmel benyújtott határozati javaslat (H/17604. szám)
(Székely Sándor (független) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
8. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Vejkey Imre (KDNP), a bizottság elnöke

Dr. Kovács Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke

Dr. Becsó Károly (Fidesz)

Demeter Zoltán (Fidesz)

Dr. Varga László (MSZP)

Dr. Fülöp Erik (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Vitányi István (Fidesz) dr. Vejkey Imrének (KDNP)

Czunyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz) dr. Kovács Zoltánnak (Fidesz)

Dr. Bajkai István (Fidesz) dr. Becsó Károlynak (Fidesz)

Vigh László (Fidesz) Demeter Zoltánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Gáborné dr. Túri Izabella bizottsági főmunkatárs

Dr. Nagy Zoltán bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, tárca nélküli miniszter
Soltész Miklós államtitkár (Miniszterelnökség)

Dr. György István államtitkár (Miniszterelnökség)

Hohn Krisztina (LMP) országgyűlési képviselő, előterjesztő

Dr. Gurmai Zita (MSZP) országgyűlési képviselő, előterjesztő

Tordai Bence (Párbeszéd) országgyűlési képviselő, előterjesztő

Székely Sándor (független) országgyűlési képviselő, előterjesztő

Megjelentek

Jenik Péter kabinetfőnök (Miniszterelnökség)

Kókai Mária főosztályvezető-helyettes (Miniszterelnökség)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 08 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Meghívottak! Megkezdjük munkánkat. Köszöntöm a bizottság valamennyi megjelent tagját és a meghívottakat, a bizottság ülését ezennel megnyitom. Tájékoztatom képviselőtársaimat és minden érdeklődőt, hogy a félemeleti sajtóteremben van lehetőség a bizottság ülését figyelemmel kísérni és a zártláncú közvetítés jeléhez hozzáférni.

Ismertetem a helyettesítések rendjét. Kovács Zoltán alelnök úr helyettesíti Czunyiné Bertalan Judit alelnök asszonyt, Becsó Károly képviselőtársunk helyettesíti Bajkai István képviselőtársunkat, Demeter Zoltán képviselőtársunk helyettesíti Vigh László képviselőtársunkat és végül jómagam helyettesítem Vitányi István alelnök urat. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Most soron következik mai ülésünk napirendjének megállapítása. Gurmai Zita MSZP-s képviselő asszony kezdeményezte, hogy az általa benyújtott T/17657. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről 3. napirendi pontként döntsünk. Kérésének eleget téve a napirendi javaslatot ezzel a módosítással terjesztem elő. További napirend-módosítási kezdeményezés nem érkezett. Kérdezem most képviselőtársaimat, ki támogatja a napirendi javaslat elfogadását az általam tett módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzon, aki egyetért ezzel! *(Szavazás.)* Aki nem! *(Senki sem jelentkezik.)* Aki tartózkodott! *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag, 11 igen szavazattal, nem szavazat és tartózkodás nélkül a napirendi javaslatot az általam tett módosítási javaslattal elfogadta.

Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, tárca nélküli miniszter éves meghallgatása

(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Soron következik 1. napirendi pontunk, dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, tárca nélküli miniszter éves meghallgatása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján. Nagy tisztelettel köszöntöm ülésünkön Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat, Soltész Miklós egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkár urat, Jelik Péter kabinetfőnök urat, Kókai Mária főosztályvezető-helyettes asszonyt és minden munkatársát miniszterelnök-helyettes úrnak.

Mielőtt elkezdjük a napirendi pont megvitatását, a tárgyalás menetével kapcsolatban azt javaslom, hogy a korábban kialakult gyakorlatnak megfelelően a miniszteri éves meghallgatásra kétolvasatos vita keretében kerüljön sor, vagyis miniszter úr nyitóbeszédét követően kérdések feltételére, majd a miniszteri válasz után a vélemények megfogalmazására legyen lehetőség. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja az általam előterjesztett tárgyalási menetrendre tett javaslatot. Kérem, kézfelemeléssel szavazzon, aki igen! *(Szavazás.)* Aki nem! *(Senki sem jelentkezik.)* Aki tartózkodott! *(Senki sem jelentkezik.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag, 11 igen szavazattal, nem szavazat és tartózkodás nélkül a tárgyalási rendet elfogadta.

Ismét nagy tisztelettel köszöntöm Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes urat és egyben megadom a szót, hogy expozéját megtartsa. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

Dr. Semjén Zsolt expozejája

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes, tárca nélküli miniszter: Nagyon nagy tisztelettel köszöntöm elnök urat és a bizottság igen tisztelt tagjait.

Az egyházpolitikai expoze tekintetében annyit hadd bocsássak előre, hogy nem nehéz azonosulnom a kormány egyházpolitikájával, tekintve, hogy a 90-es évek elején jórészt én találtam ki, az Isépy Tamás által kidolgozott ingatlanrendezést leszámítva, amely tehát a képviselő úr múlhatatlan érdeme. Majd 1998-tól ezt a gyakorlatban is megvalósítottuk, ennek kialakításánál Balog Zoltánnak vannak múlhatatlan érdemei, 2010-től pedig ez minden tekintetben cizellált módon működik. Miután nagyon szerteágazó az egyházpolitika, hiszen az élet minden területét érinti, ezért inkább a filozófiájával és a legfontosabb eredmények bemutatásával foglalkoznék.

Az egyházpolitikánk három nagy pilléren nyugszik. Az első az az állítás, hogy az egyház, az egyházi jogi személy sui generis valóság. Ez azt jelenti - Aquinói Szent Tamás meglátását követve -, hogy két tökéletes társaság létezik, az állam és az egyház, a tökéletességet abban az értelemben értve, hogy a léte nem vezethető vissza egy eredendőbb másik közösségre, és a céljai eléréséhez szükséges eszközökkel mintegy önmagától rendelkezik. Ez azt jelenti, hogy az egyház a létét nem az államtól veszi, és a sajátos céljai eléréséhez szükséges eszközök, például teológia, liturgia, kánonjog, és így tovább, ezeket nem az államtól veszi, hanem végeredményben isteni alapítójától. Ebből kifolyólag két sui generis valóság van, az állam és az egyház, és ezért állam és egyház kapcsolatában nem lehetséges alá- és fölérendeltség, hanem csak a legszigorúbb mellérendeltség.

A másik, hasonlóan sarkalatos állítás az, hogy az egyház és az állam elválasztása nem jelentheti az egyház és a társadalom szétválasztását, hiszen egyszerre vagyunk tagjai az egyházunknak és polgárai a hazánknak. Tehát a magyar egyházpolitikai modell nem a szeparatista modell, aminek az iskolapéldája, mondjuk, Franciaország, leszámítva Elzász-Lotaringiát, mert ott más szisztéma van. Nem is a német közegyházi modell, ahol tulajdonképpen végül is az állam alárendeltségében van az egyház, hanem egy együttműködő modell, ahol az állam és az egyház egymástól el van választva. Tehát a világi immanens állam nem illetékes teológiai szakrális kérdésekben, állam-egyház elválasztva, de az állam és az egyház elválasztása nem jelentheti az egyház és a társadalom szeparálását. Sőt az államnak az állampolgári akaratnak megfelelően feladata az egyház szabadságának a biztosítása, hogy a társadalomban minél inkább betölthesse a sajátos szolgálatát.

A harmadik szempont pedig, amennyiben az egyház közfeladatot vállal át, akkor ugyanannak a közfeladatnak az ellátására pontosan ugyanazt a finanszírozást kell megkapni, mint a hasonló feladatot ellátó állami vagy önkormányzati intézménynek. Mert, ha nem ez történne, és az állam nem finanszírozná ugyanúgy az egyházi közfeladatot átvállaló intézményeket, mint a hasonló feladatot ellátó államiakat, akkor ezáltal nem az állami intézmény és az egyházi intézmény között tétetne különbség, hanem alapvetően állampolgár és állampolgár között. Ezért tehát a helyes az, ha az egyház közfeladatot vállal át, akkor ugyanannak a közfeladatnak az ellátására pontosan ugyanazt a támogatást kapja meg, mint a hasonló feladatot ellátó állami vagy esetleg önkormányzati intézmény.

Itt biztosítottuk az egyenlő finanszírozást, megjegyzem, 2010 előtt ez nem érvényesült, annak ellenére, hogy például a katolikus egyház esetében ez nemzetközi szerződésben volt rögzítve. Megjegyzem, amikor az Alkotmánybírósághoz fordultunk, akkor megnyertük az Alkotmánybíróságnál ezeket a beadványokat - tisztelet Salamon Lászlónak, akivel együtt csináltuk ezt annak idején -, és az Alkotmánybíróság is kimondta, hogy az egyenlő finanszírozás jár az egyházi intézményeknek, beleértve a

kiegészítő támogatást is, amit 2010-ben biztosítottunk az egyháznak, amit 2010 előtt nem kaptak meg.

Itt annyi, hogy úgy mondjam, forradalmi újdonság van, hogy ha az egyház lakossági igény alapján átvesz egy közfeladatot átvállaló intézményt, akkor nemcsak a finanszírozást kapja meg hozzá, hanem az ingatlan tulajdonjogát is. Ez azért nagyon helyes, mert így tud pályázni európai uniós vagy költségvetési forrásokra.

Természetesen, ha az egyház nem látná el azt a közoktatási vagy egyéb közfeladatot, akkor az ingatlannak a sorsa is változik, és visszaszáll az államra. Ez a három alapvető fundamentális pont. Itt azért még meg kell jegyezni, hogy az ingatlanjuttatás tekintetében a két legnagyobb ingatlanjuttatás a közfeladat-átvállalásnak megfelelően a Pázmány Péter Katolikus Egyetem és a Károli Gáspár Református Egyetem esetében történt meg a belvárosban.

A számok tekintetében 2010-ben az oktatás vonatkozásában a köznevelés és a szakképzési intézményeknek körülbelül hat százaléka volt egyházi. Ez 112 ezer gyereket jelent. Most 2021-ben 15 százalék, ez már 240 ezer gyereket jelent. Azt gondolom, hogy imponáló a növekedés. A szociális alapszolgáltatás tekintetében 2010-ben 10 százalék volt, most 2021-ben 44 százalék. A szociális szakosított ellátás tekintetében 2010-ben 15 százalék volt, most 25 százalék. A gyermekvédelmi szakellátás tekintetében 2010-ben mindössze 7 százalék volt, most 2021-ben 60 százalék.

Fontos még szólni a közfeladat-ellátás mellett a hitéleti támogatásról is, ennek alapvetően két fedezete van, a személyi jövedelemadóból felajánlható egy százalék, illetve annak a kiegészítése. Azt megoldottuk 2010 után, hogy a teljes 1 százalék felosztásra kerül és a kiegészítés pedig a népszámlálási adatok alapján történik, ami jobban figyelembe veszi az egyházak korösszetételét, mint pusztán csak a személyi jövedelemadó felajánlása. A lényeg tehát az, hogy a hitélet támogatására az állam a személyi jövedelemadó teljes 1 százalékát az egyházak rendelkezésére bocsátja. Van egy másik 1 százalék, amely pedig a civil szervezeteknek van.

A másik szabadon felhasználható forrása az egyházaknak az örökjádék. Ez még az ingatlanrendezésből következett. Az egyházak három lehetőség közül választhattak a kommunista rendszer által elrabolt ingatlanok visszaadása tekintetében. Az egyik az, amikor visszakéri az eredeti ingatlant, akkor az önkormányzat a szükséges funkciókiváltásra megkapja az államtól a pénzt, az egyházhoz pedig visszakerül az épület. A másik lehetőség, hogy az önkormányzatnál vagy az államnál marad az ingatlan és az egyház megkapja az államosításkori értékét. A harmadik lehetőség, és ez talán a legdominánsabb, hogy az örökjádék-listára kerül és az ingatlan értékének meghatározott része valorizálva, különböző kiegészítésekkel kerül átadásra évről évre az egyháznak örökjádék formájában. Ez tehát a hitélet finanszírozása. Ami számomra különösen fontos, az az, hogy a hittan mind a nyolc osztályban működik államilag finanszírozott módon, minden második gyerek jár hittanra, ez több mint 270 ezer gyereket jelent. Különös büszkeséggel tölt el, hogy a Kárpát-medencében az elmúlt tíz évben több mint 3000 templomot tataroztunk ki és több mint 150 templom épült. Nyilván ennek a magyarság számára nemzetmegtartó hatása is meghatározó. Nem is ragozom tovább.

A másik, amit feladatul kaptam még, a nemzetiségek ügye. Azért is helyes, hogy egy kézben vannak a határon túli magyarok, a magyarországi őshonos nemzetiségek és az egyházak, mert emberi jogi szempontból is a nemzetiségi jogok és a vallásszabadság hasonló módon, mintegy párhuzamosan érvényesülnek. Ezért helyes az, ha ez a három terület egy kézben van. A nemzetiségek tekintetében nagyon fontos volt, hogy kimondtuk az alkotmányban, Magyarország új Alaptörvényében, hogy az őshonos nemzetiségek, amelyből most 13 van Magyarországon, államalkotó tényezők. Én ehhez még hozzá szoktam tenni azt, hogy amiként a határon túli magyarság elszakíthatatlan

része az egyetemes magyarságnak, ugyanúgy a magyar nemzetnek elszakíthatatlan részei az őshonos magyarországi nemzetiségek. Vegyük például a magyarországi szerbeket, nyilván ők részei az egyetemes szerb nemzetnek, részei a magyar nemzetnek és egy olyan sajátos értékgazdagságot képviselnek, amelyet csak és kizárólag a magyarországi szerbség tud megjeleníteni a szerbség felé, a magyarság felé, sőt az egyetemes emberiség felé. Ezért nagyon helyes, hogy a nemzetiségek soha nem látott támogatásban részesülnek az utóbbi időben. Megjegyzem, körülbelül hatszorosára nőtt a költségvetési támogatásuk. Egyetlen példával illusztrálnám ezt: a köznevelésben 2010-ben összesen 6 nemzetiségi iskola volt, most, 2021-re 100 van. Azt gondolom, ez mutatja az őshonos nemzetiségeink elismerését.

Hogy minél több idő maradjon kérdésekre, meglátásokra, hozzászólásokra, ezzel megköszönöm elnök úrnak az expozé lehetőségét és rendelkezésre állók.

Kérdések

ELNÖK: Tisztelt miniszterelnök-helyettes úr, köszönjük szépen az expozéját. Az elfogadott tárgyalási rendünknek megfelelően most a képviselői kérdések következnek. Kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván hozzászólni. *(Dr. Varga László jelentkezik.)* Varga László képviselő úré a szó. Tessék parancsolni!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Némi paradigmaváltást véltem kihallani a beszámolója első feléből, az egyházi intézmények finanszírozásához és az állami intézmények normatívájához való viszonyára értem, amit mondott. Nagyon hangsúlyozta, hogy ugyanazt kapja egy egyházi intézmény, mint egyébként egy állami, önkormányzati intézmény, pontosabban az állami normatíva ugyanannyi legyen, mondjuk, egy diák után vagy adott esetben egy szociális intézményben ellátott után. Most megint megerősítem, ez nagyon jó, ezt akkor úgy veszem, hogy irányváltást jelent a kormány politikájában, mert minden mértékadó kutatás, szám, objektív adat azt mutatja, hogy ez eddig nem így volt az önök kormányzása alatt. Azt gondolom, nem helyes, hogy ez eddig nem így volt. Megerősíteném, hogy én jónak gondolom, hogy az egyházi intézmények ilyen magas támogatásban részesülnek. Azt tartom rossznak, hogy az állami, önkormányzati intézmények nem ilyen normatívát kapnak. Egyszerűen csak felütöttem az internetet gyorsan, hogy mit találok ebben a kérdésben, vagy van-e egyáltalán ilyen állítás a közéletben, amely arról szólt, hogy eddig ugyanannyi lett volna. Egy '19 májusi cikk, elemzés az oktatás normatíváit elemezve tulajdonképpen azt mondta, hogy a dologi kiadások állami támogatása, magyarán a normatíva négyszerese átlagosan az egyházi intézményekre nézve, mint az állami intézmények tekintetében. De örülök, ha változás van.

Azt kérdezném, mivel az eddigi időszakra is utalt és a metakommunikációban most ezt vélem felfedezni, hogy ön úgy gondolja, ma úgy van és az elmúlt években is úgy volt, hogy ugyanannyi volt a normatíva, ezt mire alapozza. Milyen számok ezek, honnan veszi ezeket a számokat? Egyszerűen, hogy mondjam, élve az életet, a szülők között kétgyerekes apaként járva, beszélgetve nagyon világos, hogy a kép is az az egyházi intézményekről, hogy sokkal jobban támogatja az állam a normatívával a működésüket. A körzetes feladataik nem olyanok meg nincsenek, például az iskolák esetében, tehát nyilvánvalóan ilyen értelemben nem tudják kivenni a részüket ezek az intézmények a szociális problémák kezeléséből vagy más módon tudják kivenni, és ezért azt gondolom, hogy nem feltétlenül jó társadalmi folyamatokat indít el ez a helyzet. Tehát sokkal többet kellene körzetes feladatokból vállalni és egyébként ugyanannyi normatíva kell hogy megillesse az állami, önkormányzati intézményeket. Ha ez fog történni, ezt a törekvést támogatom. Az a tapasztalatom mind az egyéb, tehát

felújítási, beruházási jellegű támogatások tekintetében is, hogy ez ma nem így van. Amit ön mondott, egész egyszerűen nonszensz, nem értem, hogy mire alapozza. Arra kérem tehát, hogy majd pontosítsa, milyen adatokból dolgozik. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Demeter Zoltán képviselőtársunké a szó. Tessék parancsolni!

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Magyarországon volt szeptember 5-e és 12-e között az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus. Ezen a kongresszuson maga a szentatya, Ferenc pápa is részt vett. Tudjuk, hogy a kongresszus előtt a baloldal és a baloldali média nagyon komoly álhírgyártásba kezdett, el kezdték hangoztatni, hogy Ferenc pápa nem fog jönni, később aztán azt mondták, hogy fog jönni, de a magyar állami vezetőkkel nem fog találkozni. Örömmel vettem tudomásul, hogy amikor mégiscsak eljött a szentatya, találkozott a köztársasági elnök úrral, a miniszterelnök úrral és találkozott önnel is, sőt, ez a találkozás egy jó hangulatú beszélgetés keretében, sok mindenben egyetértve zajlott le. Amikor megtörtént ez a híradás, utána a baloldali média elhallgatta az egészet. A kérdésem nagyon egyszerűen így hangzik, hogy hogyan értékeli ön a kongresszust és hogyan értékeli a pápa látogatását.

A második kérdésem pedig kicsit kapcsolódik ehhez. Amikor az eucharisztikus kongresszus zajlott, akkor a Demokratikus Koalíció képviselője, Vadai Ágnes elég komolyan támadta az egyházat, az egyházakat, és ez szerintem a híveket is sértette. Amikor utána megtörtént a pesterzsébeti református templom felszentelése, akkor már maga Dobrev Klára tett egy nyilatkozatot, hogy a templom az új stadion, ha jól látja, és ha kormányra kerülnek, akkor bizony ezeket az egyházi támogatásokat másképpen fogják kezelni. A kérdésem ezzel kapcsolatban az lenne, hogy valóban fenyegeti-e a baloldal az egyházakat, az egyházi iskolákat és az intézményeket.

A harmadik kérdést azért nem teszem fel, mert az expozéban a nemzetiségpolitikával kapcsolatban a választ megkaptam arra, amit kérdezni szerettem volna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Kovács Zoltán alelnök úré a szó. Tessék parancsolni, alelnök úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Egyházi kérdést tett fel, egyházakkal kapcsolatos kérdést tett fel Demeter Zoltán. Én a nemzetiségi politikára szeretnék rákérdezni. Arról a vidékről jövök, ahol nálunk úgy hívják őket, hogy sváb falvak. 26 ilyen falu van a mi környékünkön. Én több alkalommal jártam közöttük, és azt mondták, hogy az utóbbi időben soha ennyi kulturális rendezvényre történő támogatás... Ugye, a nemzetiségi iskolák is sok lehetőséget kaptak, ezen kívül a nemzetiségi önkormányzatok kapnak működtetési támogatást és egyéb támogatást beruházásokra is. Azt szeretném megkérdezni, hogy az elkövetkező időszakban ezek a támogatások nőhetnek-e adott esetben, hiszen színesítik a helyi önkormányzati kulturális palettát, a helyi élet különlegességét, és ők megszenvedték a „wilde Vertreibung”, a vad elűzetés nehézségeit, nulláról kellett kezdeni az életüket. Ehhez még a „Magyar falu” program is ad segítséget egyébként a kistelepüléseknek, mert jobbára kistelepülésekről van szó. Milyen a jövőképük, hogy látják? Ugye, a beszámoló a múltra vonatkozik, de nem lehet eltekinteni a múltból adódóan a jövő kérdéseitől. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Gyüre Csaba alelnök úré a szó. Tessék parancsolni, alelnök úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Miniszterelnök-helyettes Úr! Bizottsági Tagtársaim! Egy kérdésem lenne azzal kapcsolatban miniszterelnök-helyettes úrhoz, hogy ön adott be egy törvényjavaslatot, amely elfogadásra is került, ez a lakcím fogalmának a megváltozása, meghatározása. A kérdésem az lenne, hogy nem gondolja-e miniszterelnök-helyettes úr, hogy ez a választások előtt arra ad lehetőséget, hogy bizonyos visszaélések lehessenek ezzel kapcsolatban a választásokon. Tekintettel arra, hogy mi például ott, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében eddig is azt tapasztaltuk, hogy nagy számban kettős állampolgárok lakcímet létesítettek olyan településeken, ahol háromszorosára duzzadt a lakosság szám papíron, de ehhez képest a valós lakosság szám ennek a töredéke, és ez a lakosság általában a választásokon jelenik meg, illetve ekkor Pintér Sándor belügyminiszter úr el szokta rendelni a nyitott határ átjárhatóságot, ezekre a napokra, tehát, hogy egyszerűsített határátlépést rendel el. Hát így fordulhatott elő eddig is már, hogy például ravatalozóba vannak sokan bejelentkezve, tejszarnokba vannak sokan bejelentkezve, de az is, hogy egy-egy lakóházba akár 200-an, 250-en is be vannak jelentkezve. Illetve ez még egyéb szempontból is problémát jelent, hiszen sok önkormányzati normatíva a helyi lakosság számához van kötve, és gyakorlatilag így az önkormányzati finanszírozás is megváltozhat, és egy fiktív szám alapján fog történni akár az önkormányzati finanszírozás, akár a polgármesterek javadalmazása, amelyik szintén a település lakosságához van kötve. Tehát ennek a törvényjavaslatnak azért sok olyan hozadéka van, amely ugyan elfogadásra került, de akár visszaélésre adhat okot, és nem gondolja-e, hogy ez ilyen problémát fog okozni a jövőben? Köszönöm szépen.

ELNÖK: További felszólalni szándékozót nem látok... *(Tordai Bence jelentkezik.)* De igen! A helyzet az, hogy a bizottságunk előtt Szabó Timea, a Párbeszéd frakcióvezetője és Keresztes László Lóránt LMP-frakcióvezető tanácskozási joggal rendelkeznek, az ő felszólalásukra a bizottságunknak nem kell szavazni. Amennyiben rajtuk kívül van jelentkező képviselő, nem bizottsági tag a teremben, úgy meg kell kérdeznem a tisztelt bizottságot, hogy kívánja-e a képviselőnek egyszeri hozzászólását biztosítani. Én úgy láttam, hogy Tordai Bence jelentkezett, és kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy kíván-e Tordai Bence képviselőnek egyszeri hozzászólást biztosítani. Aki igen? *(Szavazás.)* Köszönöm. Ki nem? *(Szavazás.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az egyszeri hozzászólási jogot nem adta meg.

Folytatjuk munkánkat. Tájékoztatom miniszterelnök-helyettes urat, hogy Gyüre Csaba alelnök úr által feltett kérdés nem tartozik miniszter úr hatáskörébe. Természetesen, ha miniszterelnök-helyettes úr válaszolni kíván, megteheti, de nem köteles válaszolni rá. Megadom a szót miniszterelnök-helyettes úrnak, hogy a kérdésekre válaszoljon. Tessék parancsolni, öné a szó.

Dr. Semjén Zsolt válaszai

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes, tárca nélküli miniszter: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Én nagyon szívesen válaszolok minden kérdésre, függetlenül attól, hogy ide tartozik vagy nem tartozik. Egyébként Tordai képviselő úrnak is szívesen válaszolok bármilyen formában, úgyhogy...

Akkor menjünk sorban: a Varga László képviselő úr által elmondottak nagyon fontosak, ugyanis ebben évtizedek óta folyamatos zavar van, és meg kell mondanom, képviselő úr, hogy ön említ egy cikket anélkül, hogy megmondaná, hogy ki a szerzője ennek a cikknek, és milyen mértékadó forrásokra hivatkozik. Az igazság az, hogy ez az

SZDSZ-nek volt annak idején - itt még a régebbi képviselők emlékeznek rá - a fixa ideája, hogy az egyházi intézmények több pénzt kapnak. A mi álláspontunk mindig is az egyenlő finanszírozás volt, tehát semmilyen változás nincs a kormány álláspontjában, és teljes felelősséggel állítom, hogy az egyenlő finanszírozás érvényesül a jelenlegi kormány idején. A szocialista kormány idején, főleg Gyurcsány Ferenc regnálása idején pedig egy durva diszkrimináció volt az egyházakkal szemben. Na most, hogy jön ki az egyenlő finanszírozás? A helyzet az, hogy ugye, ez egy elég bonyolult kérdés, különösen, ha beleszámítom, mondjuk, a gyereketkeztetéstől kezdve ennek minden ága-bogát. De a végső leegyszerűsítés a következőképpen néz ki. Két szám van, amiből pontosan meghatározható az egyenlő finanszírozás, az egyik a költségvetés, a másik pedig a zárszámadás. A következőképpen néz ki a dolog: ugye, az alapnormatívát, tehát a gyerek után megkapja minden intézmény a támogatást. Majd megnézzük - most ezt némileg leegyszerűsítve mondom, de ez a lényege -, hogy az előző évben az ország összes állami-önkormányzati iskolája, most azért mondom az állami-önkormányzati, mert az elmúlt évtizedekben hol önkormányzati volt, hol állami, tehát az állami-önkormányzati szféra mekkora támogatást kapott, majd ezt elosztjuk az állami-önkormányzati iskolába járó gyerekek számával, akkor meglátjuk, hogy egy állami-önkormányzati iskolába járó gyerekre mekkora plusz támogatás volt. Majd az egyházi iskolába járó gyerekek számára vetítve pontosan meghatározható a zárszámadási törvény alapján, hogy mennyi kiegészítő támogatás jár ennek alapján az egyházi iskolába járó gyerekeknek. Most persze más egy óvoda, más egy általános iskola, más egy gimnázium, más egy szakképzés, más egy gyerekjóléti intézmény, más egy szociális ellátás, és így tovább. Ezért ezeknek a kiszámolása valóban bonyolult és a Pénzügyminisztérium és például a katolikus egyház esetében a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tárgyaló delegációja tárgyalja ki. Tisztelet Németh Emmának, aki a legnagyobb szakértője ennek a kérdésnek. Alapvetően a költségvetési törvény és a zárszámadási törvény alapján számoljuk ki, hogy mennyi kiegészítő támogatás jár az egyházi intézményeknek, végeredményben az egyházi intézményekben tanuló diákoknak, ami pontosan ugyanannyi, mint az államiba vagy önkormányzatiba járó gyerekeknek.

Azzal kapcsolatban, amit ön mond a területellátási kötelezettségről, hadd mondjam azt, hogy az egyházi iskolák keményen kiveszik a részüket a területi ellátásból és bár nem mondta ki, de a cigány gyerekek pasztorációjában és felemelésében, azt gondolom, különösen az egyházi intézmények járnak élen, gondoljunk, mondjuk, a görögkatolikus egyház szolgálatára. Tehát a burkolt állítás, amit kihallani véltem, hogy a hátrányos helyzetű gyerekek ellátásából az egyház nem veszi ki a részét, csak az elit gimnáziumokból, ez tétélesen nem így van. Tehát az egyház kétségkívül, mondjuk, Pannonhalmával vagy a piarista gimnáziummal az elit oktatásban is részt vesz, bár megjegyzem, hogy a piaristák például Gödön a leghátrányosabb helyzetű gyerekeknek tartanak szakképzést, és ha megnézem akár a cigány gyerek felzárkóztatását, szakképzését, a magyar társadalom teljes szegmensében feladatot vállal át az egyház. Ugyanakkor azt a jogát, és ez kulcskérdés, az egyházi intézményeknek el kell ismerni, ugyanúgy, mint a nemzetiségi iskoláknak, hogy a saját identitásának védelmében joga van meghatározni, hogy ki tanítson egy egyházi iskolában és milyen gyereket vesznek fel. Tehát az nem egy alanyi jog, hogy valaki, mondjuk, szlovák iskolába járjon, az nem egy alanyi jog, hogy valaki tanárként egy német iskolában tanítson és az sem egy alanyi jog, hogy valaki, mondjuk, katolikus intézménybe járjon vagy ott tanítson.

Annak idején volt egy nagyon éles konfliktus, még Göncz Kinga esélyegyenlőségi miniszter - azt hiszem, így hívták -, idejében, amikor rá akart erőltetni a református egyházra egy olyan oktatót, aki egyébként LMBTQ-ügyekben szöges ellentétét képviselte demonstratív módon annak, mint ami a református egyház

erkölcssteológiája. Ilyen esetekben nyilvánvalóan meg kell védeni az identitásvédelem alapján az egyházi intézmények identitását, mert nem alanyi jog az, hogy valaki egy református iskolában tanítson és nem alanyi jog az, hogy valaki egy református iskolába járjon. Tehát az egyházak identitáshoz való jogát az állam, hasonlóan a nemzetiségi iskolákhoz, maximálisan elismeri, egyébként ez következik a vallásszabadságból, másfelől viszont az egyházak bőségesen kiveszik a részüket a társadalom olyan feladatainak ellátásából is, mint például a hátrányos helyzetűek oktatása, legyen az közoktatás vagy szakképzés. Még egyszer összefoglalva: az egyházi közfeladatot átvállaló intézmények fillérre pontosan ugyanazt a támogatást kapják, mint a hasonló feladatot ellátó állami vagy önkormányzatiak.

Demeter Zoltán képviselő úrnak nagyon szépen köszönöm a kérdését az 52. Eucharisztikus Kongresszusra vonatkozóan. A kormány részéről én voltam a felelős és Kovács Zoltán államtitkár úr volt a kormánybiztosa. Valóban lélekemelő volt és egyetlenegy disszonáns hang nem volt az egész eucharisztikus kongresszus idején úgy, hogy a parlamenttől a Hősök teréig tartó fáklyás körmeneten, mondjuk így, vagy zarándoklaton több mint 300 ezren voltak és a pápai szentmisén több mint 250 ezren. Azt gondolom, hogy a 2021-es eucharisztikus kongresszus méltó volt a '38-ashoz, amely - megjegyzem - egy történelmi kiállítás volt az egyház részéről, mert egyszerre utasította el a sztálini bolsevizmust és a hitleri náciizmust. Nem véletlen, hogy '38-ban Hitler személyesen tiltotta meg a német és osztrák püspököknek, hogy eljőjenek az eucharisztikus kongresszusra. Tehát méltó volt a '21-es a '38-ashoz.

Itt egyetlen dologra szeretnék rámutatni minden politikai oldalvágás nélkül: a balliberális világ, mondjuk így, azt próbálta sulykolni, hogy bezzeg a pápa három napra megy Szlovákiába és néhány órára Budapestre. A helyzet az, hogy ez két különböző műfaj. Szlovákiában a pápa egy állami látogatásra és egy lelkipásztori látogatásra ment. Kifejezetten Szlovákiába. Az ilyen típusú látogatások mindig több napig tartanak, hiszen több helyszínt keres fel. Magyarországon a pápa egy nemzetközi rendezvény zárómiséjére jött, és meg kell mondanom, hogy nagy kitüntetés, mert a pápák nem szoktak személyesen részt venni az eucharisztikus kongresszusokon, hanem általában egy pápai legátust küldenek. Tehát egy külön gesztus volt Ferenc pápától, hogy eljött a zárómisére. Meg kell mondanom, hogy vele személyesen is beszélve, részint a tárgyalásoknál, részint négyszemközti beszélgetésnél megerősítette, pontosabban azt mondta, amit aztán a repülőn is megerősített, hogy vissza fog jönni Magyarországra egy hosszabb apostoli látogatásra.

A másik kérdése Demeter Zoltán képviselő úrnak a DK-val kapcsolatos. Tényleg nem akarok politikai oldalvágásokat csinálni, de a helyzet az, hogy annak, hogy Vadai Ágnes mit mond az egyházzal kapcsolatban, olyan sok jelentősége nincs. A helyzet az, hogy láttuk, hogy Gyurcsány Ferenc kormányzása idején mi történt. Kifejezetten manifeszt egyházellenesség. Nem véletlen, hogy az Alkotmánybíróság kimondta - nem az én politikai véleményem ez, hanem az Alkotmánybíróság mondta ki annak idején, nem egy, nem kettő és nem három ügyben -, hogy megsértették a vatikáni megállapodást és diszkriminálták az egyházi intézményeket. Például kevesebb kiegészítő normatívát biztosítottak, mint ami a hatályos szerződésekben van, és ami a törvény alapján az egyháznak jár. De ezen nincs mit csodálkozni. Mondjuk, ez az antiklerikális hevület a DK-nak mindig sajátja volt és míg Horn Gyula, azt kell mondanom, konstruktív módon viszonyult az egyházzal, nyilván gazdag történelmi tapasztalattal a háta mögött, ami egyébként az MSZP-re is elmondható, a DK inkább a rákosi időkre visszamenő egyházellenességet jelenít meg. De ez egy szabad ország, itt mindenkinek az a véleménye az egyházzal, amit akar, de van néhány szabály, amit be kell tartani, így az alkotmányt és a hatályos törvényeket, a nemzetközi szerződéseket be kell tartani. Meg kell mondanom, miután én sem ma kezdtem ezt a műfajt, a

legfontosabb kérdések nemzetközi szerződésekben vannak lefektetve, és miután az Alkotmánybíróság a helyén van, ezért ezeknek a támogatásoknak a biztonsága garantált.

Kovács Zoltán képviselő úrnak nagyon szépen köszönöm, amit a nemzetiségek vonatkozásában mondott. A német nemzetiség tekintetében Ritter Imre képviselő úrnak nagyon sokat köszönhetünk. Esetleg majd Soltész államtitkár úr, ha elnök úr gondolja, mond néhány mondatot arról (*Elnök: Igen.*), hogy a nemzetiségi pedagógusok számára a bérkiegészítések, ösztöndíjak hogy emelkednek évről évre. Meg kell mondanom, hogy amit a 13 nemzetiség kér Ritter Imre vezetésével, azok gyakorlatilag 95 százalékban meghallgatásra kerültek és megvalósultak. Megint nem akarok belebonyolódni, de volt egy történelmi törvénymódosítás. Még a rendszerváltoztatás idején a nemzetiségek esetében is kicsit átestünk a ló másik oldalára, ahogy például '90-ben egy olyan egyházügyi törvény született, amely azt mondta, hogy 10 ember minden tartalmi kontroll nélkül egy hasonló jogállású egyházat alapíthat, mint mondjuk, a katolikus egyház, ami nyilván abszurd. Így jött létre például a Boszorkányszövetség, azonos státusban volt a református egyházzal, ez nyilván abszurd, úgyhogy ennek véget kellett vetni.

Hasonló dolog volt egy picit a nemzetiségek esetében is. Azt mondta, hogy valaki azáltal tartozik egy nemzetiséghez, hogy ő azt mondja, ahhoz a nemzetiséghez tartozik. Ezáltal kétségkívül, és itt román barátainknak igazuk volt, egyfajta etnobiznisz indult meg. Mindig is azt gondoltam és azt mondtam, hogy az nem egy alanyi jog, hogy valaki egy nemzetiségnek legyen a tagja jogi értelemben. Ehhez két dolog kell: hogy ő akarjon annak a nemzetiségnek a tagja lenni, és hogy az a nemzetiség szervezeti értelemben őt fogadja. Ennek a világon mindenütt van néhány feltétele, például a kultúraismeret, nyelvismeret, esetleg származás, hogy ő ahhoz a nemzetiséghez kötődik, ezek közül azért valaminek csak kell lenni. Mert az, hogy valaki a hasára üt, és azt mondja, hogy ő holnaptól a román nemzetiség tagjának tekinti magát, anélkül, hogy tudna románul, lenne ismerete a román kultúráról, vagy bármelyik őse román lett volna, ez nyilván sérti a román nemzetiségnek, a román nemzetiségi önkormányzatnak a saját identitásához való jogát, és ez kétségkívül egy etnobiznisznek ágyazott meg. Miután ez egy kényes kérdés, ezért azt mondtam, hogyha a 13 nemzetiség leteszi azt a törvénymódosítást, ami alkotmányos, és biztosítja a nemzetiségeknek az identitásvédelemhez való jogát, akkor azt az Országgyűlés el fogja fogadni. És ez megtörtént, tehát, amennyire lehetett, azt gondolom, hogy az etnobiznisznek véget vetettünk, és a nemzetiségek támogatása évről évre nő. Most csak úgy nagyjából mondom, hogy 2010-hez képest több mint hatszorosára.

Gyüre Csaba képviselő úr kérdése a lakcím vonatkozásában: azt csak technikailag mondom, hogy a kormányban az egyik feladatom, hogy minden létező törvényjavaslatot, amit a kormány nyújt be az Országgyűlésnek, azt én nyújtom be. Ezért néha a médiában az én portfóliómtól a lehető legtávolabb álló törvényjavaslatok tekintetében is engem faggatnak, amire persze szívesen válaszolok, de az én kompetenciám arra terjed ki, hogy a benyújtott törvényjavaslat tükrözze a kormányúlése elhangzottakat és a kormány akaratát, a másik pedig, hogy jogilag rendben legyen. De nem én vagyok ezeknek a törvényeknek az előadója. De ettől függetlenül természetesen nagyon szívesen válaszolok, mert én maximálisan egyetértek egyébként ezzel a javaslattal a lakcím tekintetében.

Tehát először is tisztázzuk azt, hogy ez nem a választójogi törvénynek a módosítása volt, hanem a lakcímnek a módosítása. Tehát azt állítom, hogy a választási törvényt semmilyen módon nem érinti. Aki olyanban mesterkedik, hogy a választás eredményének befolyásolására - hogy mondjam? - mesterségesen fiktív lakcímekeket csinál, és oda betelepít embereket, az bűncselekményt követ el, amivel szemben el kell

járni. Ennek a lakcímtörvénynek ehhez a világon semmi köze. Megmondom önnek, hogy én miért értek vele egyet, számos szempontból egyébként, és csak még egyszer, visszamenőleg szeretném leszögezni, ön azt kérdezte, hogy nem gondolom-e azt, hogy ez kvázi a választási csalásnak ágyaz meg. Nem gondolom azért, mert ez nem a választójogi törvény, hanem a lakcímtörvény, és ha valaki választási csalást készít elő bármilyen formában, az bűncselekményt követ el, amivel szemben a rendőrség eljár. Ennek a lakcímhez semmi köze.

A lakcím tekintetében helyes ez a szabályozás elvi alapon is meg gyakorlati alapon is. Elvi alapon - hangsúlyozom, most a magánvéleményemet mondom - mi köze van az államnak ahhoz, hogy én hol lakok? Szerintem ez a szocializmusból maradt. Amikor valaki lakott egy címen, és onnantól kezdve neki kötelezettsége volt azon a címen való rezideálás. Na, de ez abszolút nem életszerű. Ha nekem van mondjuk egy balatoni nyaralóm, miért ne lakhatnék én, mondjuk, 7 hónapot a Balatonon és csak 5 hónapot Budapesten? A korábbi szabályozás alapján intellektuális közokirat-hamisítást követtem el, ha többet voltam a nyaralómban, mint egyébként a lakcímemen, ami abszurd. Mi köze van az államnak ahhoz, hogy én hol lakok? Lakhatok Csíkszeredán, lakhatok Bécsben, ott lakok, ahol akarok, semmi köze hozzá. Az én álláspontom az, hogy a lakcím voltaképpen egy postacím, ahol én az állammal való ügyeimet akarom rendezni, nem pedig egy kötelezettség arra, hogy én életvitelszerűen ott rezideáljak. Ez az elvi válaszom, hogy az államnak semmi köze ahhoz, hogy én hol lakok. Én majd megadok egy címet, ahol az állammal az ügyeimet akarom intézni. Egyébként mi köze az államnak ahhoz, hogy én hol lakok? Ott lakok, ahol akarok.

A másik pedig a gyakorlati szempont, hogy szerintem, százalékot nem tudok mondani, mert nincs erre felmérés, de én érzésre azt mondom, hogy a magyar társadalomnak közel a fele nem azok a lakcímen van bejelentve, ahol életvitelszerűen lakik. Miért? Először is az emberek - hogy mondjam? - nem mániákusan precízek a tekintetben, hogyha éppen elköltözik, akkor nem rohan az önkormányzathoz átíratni a lakcímkártyáját. Először is, mert normális emberek nem szeretnek hivatalokba rohángálni. Ugye, Fülöp Jimmy örök mondása, hogy „a hivatalokban való császkalás sose vezet jóra”. Tehát a magyar emberek gazdag történelmi tapasztalatból kifolyólag nem szívesen járkálnak hivatalokba.

A másik az, hogy attól, hogy lakik valahol, attól még például mondjuk, a parkolóhelyét nem akarja feladni, ezer dolog van, ami miatt be van jelentve a nagymamánál, vagy valami más oka van, hogy nem jelentkezik ki. Ráadásul egy csomó ember van, ezt csak úgy halkan mondom, aki például, mondjuk, hasamra ütök, Bécsben dolgozik, mondjuk, Győrben lakik. Elvileg akkor neki meg kellene szüntetni a győri állandó lakcímét, és Bécsben állandó lakcímet létesíteni. Ez nem életszerű, mert attól, hogy ő ingázik Bécs és Budapest között, attól még neki Győrben is kell intéznie az államigazgatási ügyeit, 127 ügyet a magyar állammal, de miután Bécsben dolgozik, vagy legalább néhány napot Bécsben dolgozik, az osztrák állammal is kell egy lakcíme, ahol az ügyeit tudja intézni. Ezért életszerű az, hogy valaki több állandó címen van bejelentve az Európai Unióban. Tehát egész egyszerűen az a szocializmusból itt maradt dolog, hogy életvitelszerűen köteles egy helyen rezideálni, ahol az állandó bejelentési címe van, ez nem életszerű, mert a magyar társadalom többsége ezt nem akceptálja. Ebből kifolyólag ez a lakcímnyilvántartási változás semmi mást nem tesz, csak követi az életet, ami effektíve úgyis így van.

Azt pedig csak úgy zárójelben jegyzem meg, hogy több szavazata nem lesz attól valakinek, hogy bejelentkezhet bármilyen lakcímre, és nem feltétlenül kell állandóan életvitelszerűen ott laknia.

A határon túli magyarok tekintetében pedig az a helyzet, hogy nem kell félni a külhoni magyaroktól. Olyan politikát kell folytatni, ami a külhoni magyarok támogatásával találkozik, és akkor nem kell tartani attól, hogy a külhoni magyarok nem az illető pártot fogják támogatni. Ez csak egy zárójeles megjegyzés volt, de azt viszont még egyszer szeretném nagyon határozottan mondani, hogy a lakcím nincs összefüggésben a választójogi törvénnyel. Ha valaki a választás manipulálása szempontjából ügyeskedik, az bűncselekményt követ el, de az nem intellektuális közokirat-hamisítást követ el, hanem választási bűncselekményt, és annak alapján kell eljárni vele. Viszont az összes többi ember, aki nyilván 99,9999 százaléka a magyar társadalomnak, akinek meg sem fordult a fejében, hogy politikai okból költözzön át egyik kerületből a másikba, egyik városból a másikba, egyik faluból a másik faluba, az ő esetükben jogos az, hogy ne kényszerítsük arra, hogy intellektuális közokirat-hamisítás bűncselekményének a Damoklész kardja legyen a feje fölött azért, mert nem iratja át a lakcímkártyáját, ha éppen a nagymamától átköltözik a nyaralójába. Nagyon szépen köszönöm. Ha rajtam múlik, bármelyik kérdésre szívesen válaszolok, úgyhogy igyekeztem ennek eleget tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszterelnök-helyettes úr, és megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak. Tessék parancsolni, államtitkár úr!

Soltész Miklós válasza

SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár (Miniszterelnökség): Köszönöm a szót, elnök úr. Kovács Zoltán alelnök úrnak a kérdésére válaszolva, ahogy miniszterelnök-helyettes úr is mondta, valóban 2010-2020 között hatszorosára növekedett a nemzetiségek támogatása, és ez jövő évben is folytatódni fog közel 2,7 milliárd forinttal, és ezen belül is a pályázati támogatásokat már kiírtuk három területen: civil, kulturális és táborozási pályázatokat. Ezeknek az összege is a jövő évben 300 millió forinttal fog növekedni. Tehát mindenképp odafigyelünk továbbra is a nemzetiségekre. Külön kért miniszterelnök-helyettes úr arra, hogy a tanulmányi ösztöndíjakról nagyon röviden számoljak be. Három területet érint, az egyik a középiskolásokat, a másik az egyetemistákat és a harmadik pedig már gyakorló pedagógusokat. Mindegyik azt célozza meg, hogy nemzetiségi pályára menjenek, illetve maradjanak. Varga László képviselő úrnak szeretném jelezni, hogy itt valóban van egy pozitív diszkrimináció, ez az egyetlen, ami pozitív diszkrimináció az országban, ez pedig pontosan azért van, hogy ezek a pedagógusok válasszák is ezt a pályát, illetve ott is maradjanak. Nemzetiségi ösztöndíjat adunk középiskolásoknak, tanulmányi ösztöndíjat, nemzetiségi pedagógiai ösztöndíjat több mint 410 egyetemista, főiskolás fiatalnak, aminek feltétele az, hogy csak akkor kapják meg ezt az ösztöndíjat, ha utána ugyanannyi évig el is helyezkednek adott területen. A harmadik a nemzetiségi bérpótlék, amely kimondottan pedagógusoknak jár. 40 százalékra emelkedett most már 2020-ra. Ez azért fontos, mert eddig ez nem volt. Ez valóban diszkrimináció, ha szabad ezt mondani.

Befejezésül még egy gondolat Gyüre Csabához kapcsolódóan. Nemzetiségi biznisz az volt, ha már lakcímbeljelentésekről kérdezte a miniszterelnök-helyettes urat. Volt ilyen, nem véletlen, hogy egyébként kétharmados törvénnyel az Országgyűlés nagy többségével el is fogadta, megszavaztuk, hogy mindezt visszaszorítjuk. 2014-ben például volt egy több mint furcsa eset, a VIII. kerületi Dankó utcai hajléktalanszálló esete. Az üzemeltetője egyébként egy DK által nagyon szeretett lelkész. Tényleg volt, hogy újdonsült örmények a Dankó utcai hajléktalanszállót adták meg lakhelyüknek, nem is kis számban. Ezt kellene megnézni és nem is véletlenül kellett az egész nemzetiségi bizniszt megállítani. Tehát, ha valahol keresgélni kell, ilyen területen kellett keresgélni a múltban.

Az meg, hogy ki hova van bejelentve egy-egy területen, hogy mondjam, a Jobbikon belül ön is tudja, hogy Miskolcon, Budapesten vagy bárhol valakit megtalálni nem könnyű eset. Tehát hogy ki hova van bejelentve, ahogy a miniszterelnök-helyettes úr is mondta, szabad választás lehetősége. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr, és miniszterelnök-helyettes úr jelezte, hogy szeretné a kérdések körére adott válaszait még kiegészíteni. Tessék parancsolni!

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes, tárca nélküli miniszter: Bocsánat! Csak még egyetlen mondat a nemzetiségek kapcsán, mert előjött. Ha egy nemzetiség anyaországa és Magyarország között gyümölcsöző az együttműködés, akkor nagyon helyes, hogy az a nemzetiség ezekből a gyümölcsökből részesüljön. Mondok egy példát. Például Alexov Lyubomir elnök úr, a szerb nemzetiségi szószóló és Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke káprázatosan használják ki a szerb-magyar jó kapcsolatokat a vajdasági magyarok és a magyarországi szerbek javára. Ez helyes, ha ilyen plusztámogatásokat kiküzdének a két ország gyümölcsöző viszonyából, hiszen az adott nemzetiségeknek egyfajta híd szerepe is van a két ország között. Viszont, ha a két ország közötti együttműködés nem ilyen pozitív, például Ukrajna tekintetében, abból semmilyen teher nem hármozhat át a magyarországi ukránokra, hiszen a magyarországi ukránok semmilyen módon nem tehetnek arról, hogy az ukrán-magyar kapcsolatok mélyponton vannak. Tehát ha pozitív a kapcsolat, akkor a gyümölcsökből részesülnek, ha viszont nem pozitív a kapcsolat, akkor ennek a terheiből nem hármozhat át semmi az adott nemzetiségre. Ezt fontosnak éreztem elmondani. Köszönöm.

Hozzászólások, vélemények

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszterelnök-helyettes úr. Megnyitom a vélemények körét. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Dr. Varga László jelentkezik.)* Igen, Varga László képviselőtársunké a szó. Tessék parancsolni!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! Tisztelt Bizottság! Válaszolt a maga szemszögéből a kérdéseimre, de én azért folytatnám. Nagyon ellentmondó dolgokat találni az állami normatíva és az egyházi intézmények állami normatívája tekintetében. Tényleg felütöttem az interneten, egy komolyabb online portálon egy cikket, egyébként a Költségvetési Felelősség Intézet ügyvezetőjére, Romhányi Balázsra hivatkozik ez a cikk, valamint Kende Ágnes oktatáskutatóra. Nagyon röviden néhány megállapítását ezeknek a szakértőknek ismertetném, és akkor talán közelíteni tudunk egymás álláspontjához. „Évről évre nőtt a távolság az egyházi iskolákba járó diákok és az állami iskolákba járók támogatása között. A 2017-18-as tanévben már majdnem négyszeres volt a különbség, miközben egy egyházi iskolába járó diák után 200 ezer forint működési költségre fordítható támogatás jutott, az állami iskolák tanulóinak ennek csak a 27 százaléka, 55 ezer forint jár fejéenként.” Valóban ezekre az ellentmondásokra ez a tanulmány is utal, és így tisztázza a helyzetet a maga részéről. „A vitás helyzetet az okozza, hogy a költségvetésben nem lehet könnyen kiolvasni, hogy az oktatási rendszerre fordított pénzek hova, hogyan, milyen célra, mekkora arányban mennek el. Publikus állami számítások nincsenek. Marad az, hogy a kutatók utánajárnak és megpróbálják a lehető legpontosabban kiszámolni ezeket az összegeket. Ezekre az elemzésekre viszont könnyen mondhatja a kormány vagy az egyház, hogy hibásak. Ha az oktatásfinanszírozási rendszer átlátható lenne, erre már nem lenne lehetőség.”

Tehát szerintem lehet, hogy azért mondunk mást, mert máshonnan, más szemszögből nézzük és valóban lehet, hogy nem elég átlátható az, hogy pontosan mennyi az annyi, nem elég jól lehet ezt kiolvasni a költségvetésből. Lehet, hogy ezen változtatni kellene és pontosan kellene ezeket a kérdéseket bemutatni, mert hogy - és itt két megállapítás még – „emiatt az egyházi iskola kezdi átvenni a magániskolák szerepét főleg vidéken, a középosztály ide menekíti a gyerekeit a forráshiányos állami intézményekből. Mivel az egyházi iskoláknak arra is lehetőségük van, hogy felvétellel szűrjék a gyerekeket, úgy tűnik, kialakult egy államilag finanszírozott, magasabb színvonalú egyházi oktatási rendszer, ahova nem jutnak be a hátrányos helyzetű gyerekek”. Erről van szó tehát. Nyilván, ha átláthatóbb lenne az oktatás finanszírozása, ez a cikk erre jutott, sokkal tisztábban lehetne látni a kérdésben. Ez tehát a véleményrész.

Most egy másik témára átkanyarodva a véleménykörben, hadd mondjam el, hogy elég régen vagyok képviselő, én nem emlékszem olyanra, hogy ne szavaztam volna meg olyat, hogy valaki szót kért bárhol. Őszintén. Most, hogy ez egy bizottsági ülés vagy más jellegű parlamenti műfaj, teljesen mindegy, azt gondolom, nagyon helyesen mondta a miniszterelnök-helyettes úr, hogy szívesen válaszolt volna Tordai Bence kérdéseire is. Sajnálom, hogy nem volt lehetősége a képviselő úrnak ezeket feltenni az előző körben. Tulajdonképpen a véleménykörben utalnék arra a témára, amit szerintem kérdezni akart, mert egyébként nem titok, hogy váltottunk pár mondatot a bizottsági ülés előtt, a bizottsági ülésre érkezve egy reggeli hír kapcsán. Én azt hiszem, hogy erre kérdezett volna a képviselő úr. Hátratekintettem (*Tordai Bence igent int.*), igen, erre kérdezett volna.

Az Igazságügyi bizottságban vagyunk és egy friss sajtóhír egészen megdöbbsentett reggel, ebben segítsen már nekem kicsit tisztábban látni. Az igazságügyi államtitkárát a kormánynak, Völner Pált elég komoly bűncselekménnyel vádolják. Én nem térnék ki ennek a részleteire, a bírósági végrehajtói kamara elnöke érintettségével egy nagyon komplex ügy bontakozik ki és a Központi Nyomozó Főügyészség előtt van egy folyamatban levő ügy ennek kapcsán. Arra kérdeznék rá, hogy mi igaz ebből, milyen információ vannak erről a kérdésről miniszterelnök-helyettes úrnak, és hogy várható-e konkrét személyi következménye a kormány összetételében ennek az ügynek. Mit tud róla? Tájékoztasson minket. Tényleg a bizottsági ülés előtti percekben hallottunk erről. Szerintem sokakat érdekelne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a kérdések körét már lezártuk, most a vélemények köréről van szó. Az, hogy szót ad-e a bizottság vagy nem külsős képviselőknek, az a demokrácia és a vonatkozó törvények alapján van meghatározva. Azt kifogásolni, álláspontom szerint, demokráciaellenes.

Kérdezem, kíván-e még valaki ebben a körben felszólalni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok, a véleménykört és a vita egészét lezárom. Miniszterelnök-helyettes urat kérdezem, kíván-e reagálni az elhangzottakra. (*Dr. Semjén Zsolt: Igen, ha lehet.*) Igen, tessék parancsolni, öné a szó.

Dr. Semjén Zsolt reagálása

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes, tárca nélküli miniszter: Köszönöm szépen a szót. Ha megengedik, akkor először a Varga képviselő úr által feltett dologra: bevallom, hogy fogalmam sincs, én most öntől hallok először erről az egészeztől. A végrehajtó kamarával kapcsolatos dolgot olvastam, de hogy Völner Pálnak ebben bármilyen érintettsége legyen, ezt őszintén szólva nehezen tudom elképzelni. A ma reggeli sajtófigyelést elolvastam, nem láttam benne ilyesmit. Én nagyon szívesen az univerzum bármely kérdésére megkísérellek válaszolni, de öntől hallottam most ezt,

tehát nyilván a törvények mindenkire vonatkoznak, én személy szerint Völner Pált egy kitűnő embernek ismertem meg.

A következő, az állami számítások tekintetében. Ha a képviselő úr egyszer rászánja az időt, én nagyon szívesen összehozom például Németh Emmával, aki ennek a kérdésnek a legnagyobb szakértője. Előrebocsátom, hogy fenntartom, hogy a teljesen egyenlő finanszírozás valósul meg. Természetesen a vége mindig az, hogy az egyházi tárgyalófél úgy érzi, hogy van még olyan dolog, ami nincs beleszámítva, amit az államiak kapnak, az egyháziak nem. Például, mondjuk EU-s pályázati lehetőség meg ilyenek. A konkrét egyeztetés mindig úgy történik, hogy a Pénzügyminisztérium felvonul a megfelelő államtitkárokkal és szakértőkkel és főleg a katolikus és a református egyház hasonlóképpen, és nyilván a többi egyházra is ez a szisztéma vonatkozik. Itt azért szeretném megemlíteni, hogy ezt a szisztémát Horn Gyula idején foglalták nemzetközi szerződésben, egyébként hozzáteszem, hogy szerintem jó ez a szisztéma, nem a rendszer problémája, hogy különböző olvasatok vannak, hanem annyira bonyolult az élet... Képviselő úr egy kiváló ismerője az oktatásnak, ugye, egy iskolának a működéséhez nem is száz, hanem inkább ezer dolog kapcsolódik, például, mondjuk, a nyílászárók korszerűségétől függ, hogy mekkora a fűtésszámla, az épület állapota, a gyerekek étkezési támogatása, a bejárói normatíva, ezer olyan dolog van, amik különböző műfajú dolgok. Most, hogy ezek közül mit számolunk bele meg mit nem, attól függ mindig, hogy most több vagy kevesebb, hogy mit számolunk bele és mit nem. Mióta az eszemet tudom, ebben a kérdésben, főleg az SZDSZ volt annak idején, a Horn Gábor egyébként, aki azt állította, aki mindig hosszan érvelt amellett, hogy miért kap az önkormányzati-állami kevesebbet. Az egyházi fél mindig meggyőzően érvelt amellett, hogy az egyházi fél miért kap kevesebben. Azt gondolom, hogy nagyságrendileg egyenlő a finanszírozás, fillérre egyenlő, de kétségkívül, a beleszámítás tekintetében, hogy mit számítunk, és itt sok esetben a körtét kell az almával összehasonlítani, azért valóban nem egyszerű, de még egyszer mondom, hogy két alapvető szám van: a költségvetés és a zárszámadás. És ebben a két törvényben foglaltaknak az arányából következik a kiegészítő normatíva biztosítása és a kiszámolása. És hangsúlyozom, hogy a mindenkori Pénzügyminisztérium és az egyházi fél delegációja precizírozza a költségvetési törvény és a zárszámadási törvény alapján, hogy pontosan mennyi az annyi.

Na, most, amit képviselő úr mond, az egy komoly filozófiai kérdés, ugye, azt állítja, hogy az egyházi iskolák tulajdonképpen átveszik a magániskolák szerepét. Őszintén szólva, én ezt nem érzem bajnak, de ez azzal a megszorítással igaz, hogy az egyházi iskolák például a hátrányos helyzetű gyerekek ellátásából bőségesen kiveszik a részüket, azzal együtt, hogy kétségkívül lehet érvelni amellett, hogy miután nincs felvételi kötelezettségük, ezért valóban magániskola-szerűen működnek. Viszont ez pedig következik abból, hogy az egyházi iskola végső értelme mégiscsak a vallásszabadság megvalósulása. A vallásszabadság megvalósulása tekintetében pedig, mondjuk egy evangélikus iskolának joga van ahhoz ragaszkodni, hogy az ott tanító tanárok tartsák tiszteletben az evangélikus egyház tanítását és az oda jelentkező gyerekek valamilyen formában megfeleljenek az evangélikus iskola szempontjainak. Mert, ha ez nem történne, akkor az adott egyházi intézmény egész egyszerűen elvesztené az identitáshoz való jogát. Ezért mondtam hasonlatként, hogy ugyanúgy, mint egy szlovák iskola. Ha egy szlovák iskola nem magániskola lenne az ön megfogalmazásában, akkor nem írhatná elő, hogy például olyan tanárok legyenek, akik ismerik a szlovák kultúrát, nyelvet és így tovább. És nem írhatnák elő, hogy olyan gyerekek legyenek, akik a szlovák identitáshoz, legalább mondjuk úgy, hogy pozitívan viszonyulnak.

Ezért tehát szükséges, hogy bizonyos értelemben az egyházi iskolák identitásvédelme miatt legyen egy diszkrecionális joguk, hogy ki taníthat ott és kit vesznek fel. De mondom, hogy a valóság mégiscsak az, hogy a hátrányos helyzetű gyerekek tekintetében akár a szakképzés, akár a közoktatás tekintetében az egyházi iskola bőségesen kiveszi a részét. És mondom, miután tényleg egy izgalmas terület, főleg annak, aki az oktatási szakkérdésekben elmélyült, nagyon szívesen képviselő urat egy hármasszólásra meginvitálom Németh Emmával. Megtartjuk, jó? *(Dr. Varga László bólogat.)* Megjegyzem, engem is érdekel, 30 éve hallgatom körülbelül, de mindig tudnak új dolgot és új szempontokat mondani, ami egyébként az élet sokszínűségéből következik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük miniszterelnök-helyettes úrnak a bizottságunknak adott részletes tájékoztatását és tárgyyszerű pontos válaszait. További munkájához jó egészséget, sok sikert és az Úr áldását kívánjuk önnek és államtitkár úrnak is és minden munkatársának. Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom, és egy perc technikai szünetet rendelék el. *(Dr. Semjén Zsolt és kollégái távoznak az ülésteremből.)*

(Szünet: 10.17 - 10.18.)

**A veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló T/17671. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Tisztelt Képviselőtársaink! Soron következik második napirendi pontunk: a veszélyhelyzettel összefüggő egyes szabályozási kérdésekről szóló T/17671. számú törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása. Az előterjesztő kormányt dr. György István államtitkár úr képviseli a Miniszterelnökség részéről. Tisztelettel köszöntöm önt és kollégáját. Megnyitom a részletes vita első szakaszát, vagyis a törvényjavaslatnak a határozati házsabály 44. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát. Kérdezem elsőként az előterjesztő kormányt, hogy álláspontja szerint megfelel-e a javaslat a házsabály rendelkezéseinek.

DR. GYÖRGY ISTVÁN államtitkár (Miniszterelnökség): Tisztelettel köszöntöm elnök urat és a bizottság tagjait. A törvényjavaslat a határozati házsabály 44. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban meghatározott szempontok szerinti vizsgálatnak megfelel.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. E vonatkozásban megnyitom a vitát. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Kérdezem a bizottságot, véleményük szerint megfelel-e a törvényjavaslat a házsabály rendelkezéseinek. Kérem, kézfelemeléssel szavazzon, aki egyetért ezzel! *(Szavazás.)* Aki nem! *(Szavazás.)* Aki tartózkodott! *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 9 igen szavazattal, nem szavazat nélkül és 2 tartózkodás mellett úgy döntött, hogy az előterjesztés megfelel a házsabály 44. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban foglaltaknak.

Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat érkezett, áttérünk a háttéranyag megvitatására, amelyet a bizottság tagjainak kiosztottunk. A háttéranyag 1. és egyetlen pontja következik. A módosító indítványt dr. Tóth Bertalan (MSZP) képviselő és társai nyújtották be. Varga László képviselőtársunk is a benyújtók között van. Kérdezem Varga László képviselőtársunkat, kívánja-e a módosító javaslatot indokolni. *(Dr.*

Varga László: Nem.) Nem, köszönöm szépen. Most a kormányt kérdezem, mi az álláspontja a háttéranyag ezen pontjáról.

DR. GYÖRGY ISTVÁN államtitkár (Miniszterelnökség): A T/17677/3. számon benyújtott MSZP-frakció képviselőinek módosító javaslatát a kormány nem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A vitát megnyitom. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Szavazás következik.

Kérdezem képviselőtársaimat, elfogadják-e a háttéranyag 1. pontját, amelyet a kormány nem támogat. Kérem, kézfelemeléssel szavazzon, aki támogatja! *(Szavazás.)* Aki nem! *(Szavazás.)* Aki tartózkodott! *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a háttéranyag hivatkozott pontját nem fogadta el.

Mivel a bizottság a módosító javaslatot nem fogadta el és további módosítási szándékot sem fogalmazott meg, ezért részletes vitát lezáró módosító javaslatot nem nyújt be.

Most a részletes vita lezárásáról kell szavaznunk. Kérdezem tehát a bizottságot, lezárja-e az előterjesztés részletes vitáját, amely részletes vitáról szóló bizottsági jelentés benyújtásáról való döntés is egyben. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! Aki igen! *(Szavazás.)* Aki nem! *(Szavazás.)* Aki tartózkodott! *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 9 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 2 tartózkodás ellenében a részletes vitát lezárta, a részletes vitáról szóló bizottsági jelentés benyújtásáról döntött.

Mivel a vitában hozzászólás nem volt, így sem többségi, sem kisebbségi előadó állítására nincs lehetőség. Ezzel a napirendi pont tárgyalását lezárom. Köszönjük államtitkár úr és kollégái megjelentését. További szép napot kívánunk önöknek!

A nők érdekeinek hatékonyabb védelme érdekében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló T/17657. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az elfogadott napirendünknek megfelelően soron következik a nők érdekeinek hatékonyabb védelme érdekében a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló, Gurmai Zita (MSZP) és képviselőtársai által benyújtott T/17657. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről való döntés. Tisztelettel köszöntöm az előterjesztők képviselőjében Gurmai Zita képviselő asszonyt és megadom a szót, hogy az előterjesztését szóban is indokolhassa. Tessék parancsolni, képviselő asszony!

Dr. Gurmai Zita szóbeli kiegészítése

DR. GURMAI ZITA (MSZP) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr és köszönöm szépen a lehetőséget a cserére is. Bízom benne, hogy sikerült elolvasniuk ezt a büntető törvénykönyvről, illetve a polgári törvénykönyvről szóló módosítást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elnök Úr! Amióta tart a világjárvány, azóta mindenhol több lett a nők és a gyermekek elleni erőszak. Magyarországon is számos tragédia történt, legutóbb Dunakeszin ölte meg egy férfi a volt anyósát, volt feleségét és a hétéves gyermeküket. Korábban sajnálatos módon ez Tatabányán, Győrben, Kulcsón, Budán és Andornaktályán is történt hasonló döbbenetes családirtás. Úgy gondolom, ezeket a tragédiákat nem nézhetjük tétlenül. Ezért is gondoltam, hogy a

nőknek és a gyermekeknek több védelemre van szükségük. Ezért is tartottam fontosnak, hogy be tudjam nyújtani, illetve be tudjuk, mert közben többen csatlakoztak hozzá, az előttünk fekvő törvénymódosító indítványt arról, hogy a büntető törvénykönyv szerint öt év börtönnel büntessék azt, aki a női nem elleni erőszakra vagy gyűlöletre uszít, illetve három év börtön járjon azért, ha valaki más tudomást szerez gyermek elleni szexuális erőszakról és mégsem tesz feljelentést.

Úgy gondolom, ha erről a javaslatról szavaznak a tisztelt képviselőtársaim, szerintem félre is tehetjük a politikát. Nem jobb- és baloldali politikusoknak kell lennünk, hanem egyszerűen csupán érző embereknek, érző szülőknek, akik tudják, hogy a mostani szavazatukon nők és gyermekek élete múlik. Kérem önöket tisztelettel, hogy szavazzák meg ezt a javaslatot, ne legyen több tragédia. Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, és még egyszer köszönöm a cserét.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük. A vitát megnyitom. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Mivel vita nem volt, ezért a vitában elhangzottakra nem tudok a képviselő asszonynak szót adni.

Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! Aki igen! *(Szavazás.)* Aki nem! *(Szavazás.)* Aki tartózkodott! *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az indítványt nem vette tárgysorozatba.

Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom. Köszönjük szépen képviselő asszony részvételét az ülésünkön.

Az Isztambuli Egyezményhez való halaszthatatlan csatlakozásról szóló H/17651. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Soron következik 4. napirendi pontunk: az Isztambuli Egyezményhez való halaszthatatlan csatlakozásról szóló, Hohn Krisztina (LMP) képviselő asszony által benyújtott H/17651. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről való döntés. Tisztelettel köszöntöm az előterjesztő Hohn Krisztina képviselő asszonyt, és megadom a szót, hogy az előterjesztését szóban is indokolhassa. Tessék parancsolni, képviselő asszony, öné a szó.

Hohn Krisztina szóbeli kiegészítése

HOHN KRISZTINA (LMP) előterjesztő: Jó napot kívánok! Köszönöm szépen a szót. Nagyon fontos az Isztambuli Egyezmény. Tudom, önök ezt már több körben elutasították. Hogy miért hoztam mégis újra ide? Azt gondolom, hogy kompromisszumként azokat a pontokat kellene csak beemelni a magyar jogrendszerbe, illetve az intézményrendszerekbe és a különböző statisztikák elkészítésébe s a többi, amelyek beilleszkedhetnének. Önök is tudják, hogy vannak benne olyan pontok, amelyek igenis beilleszkedhetnének, és amelyek segítségével sokkal kezelhetőbb lenne a kapcsolaton belüli erőszak vagy a családon belüli erőszak. Ezért hozom újra és újra ide, nem szegi kedvemet, hogy önök elutasítják. Tudom, nyilatkozták már több körben, hogy LMBTQ-ra való utalás van benne. Jó, vegyük ki belőle, ami LMBTQ, megértem, hogy önök ezt nem szeretnék, és az összes többit tegyük magunkévá, szerintem a többivel igenis, hogy kellene foglalkozni. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönjük. A vitát megnyitom. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik. – Dr. Varga László távozik.)* Jelentkezőt nem

látok, a vitát lezárom. Mivel a vitában hozzászólás nem hangzott el, ezért nem tudom az előterjesztőnek megadni a szót.

Határozathozatal

Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! Aki igen! *(Szavazás.)* Aki nem! *(Szavazás.)* Aki tartózkodott! *(Szavazás.)* Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az indítványt nem vette tárgysorozatba. Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom.

A kötelező erőszakkezelésről szóló T/17531. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről.)

Soron következik 5. napirendi pontunk, a kötelező erőszakkezelésről szóló, ugyancsak Hohn Krisztina (LMP) képviselő által benyújtott T/17531. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről való döntés. Ismét tisztelettel köszöntöm Hohn Krisztina képviselő asszonyt, és megadom a szót, hogy előterjesztését szóban is indokolhassa. Tessék parancsolni, képviselő asszony!

Hohn Krisztina szóbeli kiegészítése

HOHN KRISZTINA (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Minden olyan erőszakelkövetőt, aki ilyen cselekedet hajt végre, kapcsolaton belüli, családon belüli erőszakra gondolok, valamifajta kezelés alá kellene vetni, amely a saját költségén végezhető el. Tehát nem arra gondolok, amikor halmazati büntetésként orvos őt ilyenre elküldi, hanem minden olyan esetben, ahol erőszakot követ el, egyfajta eltérítés, hasonlóan az ittas vezetőkhöz, nekik is kötelező részt venniük ilyeneken. Persze, egyénre szabott, hogy mely ez a terápia, milyen dühkezelési vagy egyéb más terápia az, amit el kéne végeznie, mert általában az a tapasztalat, hogy ezek az elkövetők folytatólagosan csinálják ezt a cselekményt. Vannak olyanok, akik több élettárral is megteszik ugyanazt, és úgy gondoljuk, hogy amennyiben ők valamifajta ilyen eltérítésen részt vennének, tételezzük föl, hogy nekik is valamifajta lelki indíttatásuk van, lehet, hogy valamilyen betegség által ilyen erőszakosak, ezért szeretnénk ezt a határozati javaslatot előterjeszteni. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük mi is. A vitát megnyitom, kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Mivel a vitában felszólalás nem volt, ezért nem tudok előterjesztőnek a vitában elhangzottakra szót adni. Szavazás következik.

Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm, megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül az indítványt nem vette tárgysorozatba. Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom. Köszönjük képviselő asszonnak a bizottsági ülésünkön való részvételét.

Az országgyűlési képviselők kötelező oltásáról szóló H/17578. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Soron következik 6. napirendi pontunk, az országgyűlési képviselők kötelező oltásáról szóló, Bencsik János független képviselő úr által benyújtott H/17578. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről való döntés. Tisztelettel köszöntöm az ülésünkön... *(Körbepillant a termen.)* Nincs jelen? Úgy láttam az előbb, mintha itt lett

volna, de nincs jelen. Bocsánat! Technikai szünetet kérek, míg megnézi a kollégánóm a folyosón. *(Pillanatnyi szünet után jelzésre:)* Nincs. Akkor a tényállás az, hogy előterjesztő nincs jelen, mivel azonban előzetesen nem kérte, hogy a mai napon indítványa tárgysorozatba vételéről a bizottság ne döntsön, ezért távolléte a bizottság eljárását nem akadályozza. A vitát megnyitom. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Határozathozatal

Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm, megállapítom, hogy a bizottság 1 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében, egy tartózkodás mellett az indítványt nem vette tárgysorozatba. Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom.

Javaslat az alkohol ellenőrzés bevezetésére címmel benyújtott H/17604. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Soron következik 7. napirendi pontunk: javaslat az alkohol ellenőrzés bevezetésére címmel H/17604. számon Székely Sándor független képviselő úr által benyújtott határozati javaslat tárgysorozatba vételéről való döntés. Képviselő urat viszont látom, tessék csak nyugodtan előre jönni. Nagy tisztelettel köszöntöm. Megadom a szót képviselő úrnak, hogy előterjesztését szóban is indokolhassa. Tessék parancsolni, képviselő úr, öné a szó.

Székely Sándor szóbeli kiegészítése

SZÉKELY SÁNDOR (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én azt gondolom, hogy egy nagyon egyszerű ügyről van szó, két érvet hoznék fel a határozati javaslat mellett, kérem, hallgassák meg, és fogadják meg őket. Az egyik az, hogy én azt gondolom, hogy a magyar állampolgárok mindegyike olyan munkahelyen dolgozik, ahol elfogadhatatlan az, hogy munka közben alkoholt fogyasszon, nem ritkák az alkoholszondás munkahelyek is. Azt gondolom, hogy a mi munkahelyünk sem különbözhet a többi munkahelytől ilyen jellegben. Mindig föl-fölreppennek hírek, hogy egyébként teljesen pártfüggetlenül ez a képviselő, az a képviselő esetleg alkoholos befolyásoltság alatt tartózkodott a parlamentben. Azt gondolom, hogy már a hír sem tesz jót a mi és az Országház tekintélyének, és azt gondolom, hogy ez a javaslat ezeket a dolgokat nagyon gyorsan helyre tudja tenni. Tehát egyrészt azt gondolom, hogy a magyar munkavállalókkal kapcsolatban meg kell adnunk a tiszteletet. Ha ők nem, mi is munkavállalók vagyunk, akkor mi sem csinálunk ilyet, a). B) ez a mi javunkat szolgálja, hiszen egyébként sokszor előfordul, hogy képviselők esetleg nem érzik jól magukat, betegen jönnek be, felszólalnak, egy külső szemlélő számára egyébként akár úgy is tűnhet, mintha ő alkoholos befolyásoltság alatt lenne, ám, ha ez nem igaz, erről tud nyilatkozni, és egy alkoholszondával ezt gyorsan el lehet intézni. A javaslatom erről szól, kérem, szavazzák meg.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. A vitát megnyitom, kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Mivel a vitában felszólalás nem volt, így nem tudom képviselő úrnak megadni a szót, hogy az elhangzottakra válaszoljon. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a javaslat tárgysorozatba vételét. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm, megállapítom, hogy a bizottság 1 igen szavazattal, 8 nem szavazat

ellenében, 1 tartózkodás mellett az indítványt nem vette tárgysorozatba. Ezzel ezt a napirendi pontot lezárom. Köszönjük szépen képviselő úr részvételét a bizottsági ülésünkön, további szép napot kívánunk önnek.

Egyebek

Utolsó napirendi pontunk, az egyebek megtárgyalása következik. Kérdezem a bizottság tagjaitól, van-e az egyebek között bármilyen javaslatuk, észrevételük. *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Az ülés berekesztése

A bizottság ülését ezennel berekesztem. Mivel az idén már nem tervezünk további ülést tartani, ezért szeretném megköszönni a bizottság valamennyi tagjának, munkatársainak, gyorsíróinak az egész évi áldozatos munkáját. Áldott karácsonyi ünnepeket és egészségben gazdag, boldog új esztendőt kívánok. Vigyázzanak magukra, és köszönöm megjelenésüket.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 37 perc)

Dr. Vejkey Imre
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: dr. Lestár Éva és Lajtai Szilvia